

Книгата на Йоил и Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден — номер десет

Jeff Pippenger

2025-12-14

Числото десет

Разглеждаме една част от видението на Исая, която започва в седма глава и продължава до края на дванадесета глава. Правим това, защото през 1850 година „Господ простря ръката Си втори път, за да събере“ Своя остатъчен народ. Поставяме пътните знаци от 1844 до 1863 година на мястото им. „1850“ и второто събиране са един от тези пътни знаци.

Щом видението на Исая започва в първия стих на седма глава, всеки път, когато се среща израз, подобен на „в онзи ден“, той представлява препратка и следва да бъде поставян в установената пророческа рамка на седма глава. Ключът към правилното разделяне на видението е да се разбере, че пророчеството действа според принципите на повторение и разширяване, и това правило е действено във видението.

Различните пророчески истини, които се открояват във видението на Исая, започвайки от шеста глава, трябва да бъдат разглеждани от гледната точка, че „преди всичко“, Исая представлява една душа, която е била помазана на 9/11, за да прогласи, че късният дъжд е настъпил. В този осветен контекст седма глава на Исая онагледява самия страх, който беше представен от пророка в шеста глава, когато той зададе въпроса: „докога“ ще трябва да предава вестта за 9/11 на една отстъпническа църква, която „имаше очи, но отказваше да вижда, и уши, но отказваше да чува“?

Във видението нечестивият и безумен цар Ахаз е символ на един лаодикиец, който няма да приеме предупреждението на вестта за късния дъжд, както то е представено от стражите, които се изправят срещу нечестивия и безумен Ахаз, представен от Исая и синовете му.

11 септември настъпи в пророческата история на Даниил 11:40; следователно, когато Исая е поставен при 11 септември в шеста глава, той пророчески е поставен в рамките на четиридесети стих на Даниил 11, но още по-значимо — в „скритата история на четиридесети стих“. Скрытата история на четиридесети стих започна, когато стихът се изпълни през 1989 година с разпадането на Съветския съюз. От 1989 година до неделния закон на четиридесет и първи стих се простира „скритата история на четиридесети стих“, която е разпечатана от Лъва от Юдовото племе в самата тази „скрита история“. Това, което се установява в нашето разглеждане на Исая като вестител на късния дъжд след 11 септември, е, че една част от вестта на късния дъжд, която Исая прогласява, е — Даниил 11:41–45.

Стойки пророчески при Исая 9/11, в десета глава, се представя предупреждение, че самото следващо събитие, което трябва да настъпи, е „неправедният указ“, който е неделният закон

и е представен в четиридесет и първи стих на Даниил единадесета глава. Исаяевото онагледяване на вестта за късния дъжд е поставено в рамките на „скритата история“ на четиридесети стих — след 9/11. Изпълнението на четиридесети стих през 1989 г. поставя Исая след 1989 г., при 9/11, където той е помазан с въглен, взет от олтара. Исая представлява вестител, чиято вест включва последните шест стиха на Даниил единадесета глава.

Исая заявява направо, че той и децата му са за знамения и чудеса. В седма глава, трети стих, Исая и синът му се намират при водопровода на горния водоем, на пътя към тепавичарската нива. Исая представя вестта на късния дъжд, която беше помазан да прогласява в шеста глава, и стои при три символа на късния дъжд, както и заедно с детето си Шеар-Яшув. Водопроводът на горния водоем е пророческа алузия към двете тръби, пълни със златното масло, които Захария посочва и върху които сестра Уайт така често се спира; те отъждествяват вестта, която идва от водопровода на горния водоем, с вестта на късния дъжд.

Водопроводът на Исая се свързва с двете тръби на Захария, а коментарът на Елн Уайт свързва Захария с притчата за десетте девици. В шеста глава Исая е смирен до пръстта, когато вижда славата на Господа. Той се съгласява да понесе вестта, представена в трети стих, като вестта, която осветява земята с Божията слава. И е очистен с въглен от олтара, а след това стои при водоема, създаден от водата от горния водоем. В двадесет и осма глава Исая определя вестта на късния дъжд като „ред след ред“, а в трети стих горният водоем представлява няколко пророчески реда.

Исая, представляващ една душа в 9/11, би стоял само там, където златното масло се спуска от горния водоем, ако тази душа бе поискала добрия път, който води към древната пътека на Еремия, която е Исаяевият „път (пътека) при нивата на тепавичаря“, където се намира Еремиевият „покой“. Вестта на Исая за късния дъжд се основава не само върху линията на десетте девици, линията на двете златни тръби на Захария, линията на древната пътека на Еремия, но и на това, че Исая стои също и „при нивата на тепавичаря“, където Вестителят на завета очиства и претопява синовете на Левий като сребро и злато.

Това е една много лесна пророческа задача — да се приведат други линии в трети стих на седма глава. Маслото на Захария и десетте девици се свързва със стълбата на Яков и първите два стиха на Откровение, понеже всички те разглеждат процеса на общуване между Бога и човека. Старият път на Еремия включва „стража“, който надува тръбата, но нечестивият и безумен цар Ахаз отказва да чуе. Тази тръба привлича към „пътя“ на Исая всички тръби на пророчеството, както и пророческите стражи, където Исая и синът му стоят, за да предадат вест на водача на Лаодикия.

Исая и синът му Шеар-Ясув, чието име означава „остатък ще се върне“, стоят заедно и онагледяват прогласяването на вестта на късния дъжд, която дойде на 11 септември. Те отиват да посрещнат нечестивия цар Ахаз и като баща и син представляват символ на алфа и омега — първичното правило на методологията „ред след ред“. „Ред след ред“ е правилото, което бе предобразено чрез милеритския принцип „ден/година“.

На 11 август 1840 г. се изпълни пророчество относно исляма — за второто горко от Откровение 9 — и бе потвърден милеритският принцип „ден/година“, като по този начин бе утвърдено предсказанието на Милър за 1843 г., основано върху принципа ден/година. На 11 септември 2001 г. се изпълни пророчество относно исляма — за третото горко от Откровение 9, 10 и 11 — и бе потвърден принципът за алфа (11.08.1840) и омега (9/11), тъй като могъщият ангел от Откровение 18 слезе, когато великите сгради на Ню Йорк паднаха — точно както могъщият ангел от Откровение 10 бе слязъл на 11 август 1840 г., когато се изпълни алфата, която предобразяваше омегата.

Не само Исая и синът му представляват основния принцип на „ред след ред“, но те представляват и вестта на Илия, която е вест, изобразена чрез взаимоотношението между баща и неговите чеда. Вестта на Илия, която се прогласява непосредствено преди великия и страшен ден Господен, посочва вест, която идва точно преди да започне Божият изпълнителен съд. Божиите изпълнителни съдби представляват период, който е „великият и страшен ден Господен“. Този период започва със закона за неделата и продължава до седемте последни язви. Периодът започва със закона за неделата и завършва със седемте последни язви. Следователно вестта на Илия се основава на принципа на алфа и омега, съчетан с предупреждението за приближаването на края на благодатното време. С вестта на Илия са свързани и различните пророчески линии, които се основават на Илия; защото Илия, според Исус, представляваше Йоан Кръстител, а и Илия, и Йоан, според Сестра Уайт, представляваха Уилям Милър; и заедно Илия и Йоан Кръстител представляват както сто четиридесет и четирите хиляди (Илия), така и голямото множество в Откровение седма глава (Йоан).

Исая и синът му стоят при древните пътеки, които са основите, и приемат златното масло, защото са мъдри девици, които преминават през очистителния процес на тепавичаря, изпълнен на 22 октомври 1844 г., предобразяващ неделния закон. Исая и остатъкът, който се завръща, (защото това означава името на сина му Шеар-ясув), представляват остатъка, който „се завръща“ към древните пътеки на 11 септември. Взаимоотношението баща—остатък, което е също и взаимоотношението алфа и омега, което е също и отношението на Илия „сърцата на бащите и децата“, установява, че отец Милър и неговото отношение към едно движение на остатъка на първия ангел е било алфа-движението на Филадельфия. В алфа-движението отец Милър беше отъждествен като Илия и Йоан Кръстител, когато Исус определи като вестителя, който приготви пътя за Вестителя на Завета. Всички тези пророчески изпълнения в алфа-историята на първия и втория ангел се повтарят в историята на омегата на третия ангел.

Съществуват и по-важни факти относно Исаяевата илюстрация във видението, но тук ние просто установяваме, че Исая конкретно посочва различните истини, които съставляват сърцевината на вестта за късния дъжд на 9/11. Всички тези линии, които току-що разгледахме, а разбира се и много други, се намират в трети стих на седма глава.

В осми стих пророческата истина се задълбочава, като посочва ключа, който отключва „скритата история на четиридесети стих“, и поразително е, че този ключ е посочен в самия

стих, в който е отбелязано началото и на двете времеви пророчества от 2520 години.

Защото главата на Сирия е Дамаск, и главата на Дамаск е Рецин; и след шестдесет и пет години Ефрем ще бъде съкрушен, тъй щото да не бъде народ. И главата на Ефрем е Самария, и главата на Самария е синът на Ремалия.

Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите. Исаия 7:8, 9.

Илюстрацията на Исаия за вестта на късния дъжд включва Моисеевото „седем пъти“, защото шестдесет и петгодишното пророчество в осми стих определя началната точка и за двете 2520-годишни разпръсвания на северното и южното царство на Израил. В същия този стих се намира ключът, който отключва трите пророчески линии на срива на Съветския съюз през 1989 г. в Даниил 11:40, заедно с Даниил 11:10, както и с Исаия 8:8. С тези три линии (Исаия 8:8, Даниил 11:10, 40) ключът са „главите“ от осми и девети стих. Когато ключът на „главите“ бъде приложен към тези три успоредни стиха, вратата към историята на Украинската война и на скоро предстоящата Трета световна война се отключва. Когато тази пророческа врата бъде отключена, тогава Даниил 11:11–16 се вижда като успоредна история на Даниил 11:40 след срива на Съветския съюз през 1989 г. Отключването на „скритата история на четиридесети стих“ е истина, която е една от малкото избрани, за които е посочено, че биват разпечатани във връзка с разпечатването на Откровението на Исус Христос непосредствено преди приключването на благодатното време.

Първият стих от осма глава на Исаия започва с думата „Още“, с което се посочва, че осма глава трябва да надгради седма глава. Освен че първата дума е „още“, осма глава, трети стих, е свързан с трети стих на седма глава като второ свидетелство, че двете глави трябва да бъдат прилагани ред по ред. И двата трети стиха назовават един от синовете на Исаия, чиито имена и двете говорят за пророческата вест в разказа. Шеар-ясув означава „остатък ще се върне“, а Махер-шалал-хаш-баз означава „бърз към плячката“. Първо се споменава Шеар-ясув, а след това Махер-шалал-хаш-баз (което е най-дългото име в Библията). Алфата, представена чрез „1“, е по-малка и в този случай дори е определена като „остатък“, а омегата, представена чрез „22“, е по-голяма и е представена чрез най-голямото име в Библията, като същевременно символизира бързите движения на неделния закон.

Алфа-остатъкът, представен чрез Шеар-Яшув, е с баща си Исаия в трети стих. Заедно те са Алфа и Омега и стоят на място, съставено от три отделни препратки към късния дъжд.

Това Господ каза на Исаия: Излез сега да посрещнеш Ахаз, ти и синът ти Сеар-Ясув, при края на водопровода на горния водоем, на пътя към полето на тепавичаря. Исаия 7:3.

Исаия е символ на сто четиридесет и четирите хиляди и, като представя призива от 11/9, Исаия представя също и призива от юли 2023 г. При 11/9 Исаия е лаодикиец, представен чрез Яков измамника, който щеше да отнеме първородството на Исав, докато адвентизмът е избъгван от устата на Господа, а през 2023 г. Исаия представя Израил — победителя. Исаия представя един, който е представял Божията вест, който бива събуден за факта, че е лаодикиец, и след това въглен го очиства, превръщайки го във филиделфец.

„Исая имаше чудно видение за Божията слава. Той видя проявлението на Божията сила и след като съзря Неговото величие, до него дойде вест да отиде и да извърши определено дело. Той се почувства напълно недостоеен за това дело. Какво го накара да се смята за недостоеен? Мислеше ли се за недостоеен, преди да е имал видение за Божията слава? — Не; той се смяташе за праведен пред Бога; но когато му се откри славата на Господа на Силите, когато съзря неизразимото Божие величие, той каза: „Загинах; защото съм човек с нечисти устни и живея сред народ с нечисти устни; понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите. Тогава към мене долетя един от серафимите, като в ръката си държеше жив въглен, който бе взел с щипци от олтара; и допря го до устата ми и каза: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се очисти.“ Това е делото, което трябва да бъде извършено за нас като личности. Ние желаем живият въглен от олтара да бъде положен върху устните ни. Ние желаем да чуем изреченото слово: „Беззаконието ти се отне, и грехът ти се очисти““ Review and Herald, 4 юни 1889 г.

„Докога“ в Исая, шеста глава, е символ от 11 септември до неделния закон, а шеста глава е представяне на 11 септември. Глави седма до девета представят вестта, която Исая даде на отстъпническото ръководство на Юда, и илюстрацията, която се разиграва по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, когато пианиците на Ефрем се препъват. В същото видение Исая записва:

Ето, аз и децата, които Господ ми е дал, сме за знамения и за чудеса в Израиля от Господа на Силите, Който обитава на хълма Сион. Исая 8:18.

Исая и неговите деца са знамения в загадките, които се намират в глави седма до девета. Глави седма до девета са отправната точка на цялото видение по отношение на всяко споменаване на „онзи ден“ или „онова време“. Стих осемнадесети посочва, че Исая и неговите синове са знамения, а стиховете около стих осемнадесети определят периода от време, в който тези знамения трябва да бъдат разпознати.

И мнозина между тях ще се препънат, и ще паднат, и ще се строшат, и ще се уловят в примка, и ще бъдат хванати. Завържи свидетелството, запечатай закона между Моите ученици. И аз ще чакам Господа, Който скрива лицето Си от дома на Яков, и ще Го очаквам.

Ето, аз и децата, които Господ ми е дал, сме за знамения и за чудеса в Израил от Господа на Силите, Който обитава на хълма Сион. Исая 8:15–18.

Онези, които „чакат Господа“, са представени от Исая и двамата му синове. Те са онези, от които Господ бе скрил „лицето Си“ — белег, присъщ на онези, които след юли 2023 г. се пробуждат за изискванията на молитвата от Левит двадесет и шеста глава. Те осъзнават, че тяхната изповед трябва да включва и това, че Господ е постъпвал спрямо тях противно, сиреч че е скрил лицето Си от тях.

„Да се превърже свидетелството и да се запечата законът“ е запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, които са противопоставени на „мнозина“. „Мнозина“ са

призовани, но малцина са избрани. Мнозина са противопоставени на Исаия и двамата му синове, представени като малцината. „Мнозина“ са петте неразумни девиси и поради тази причина с тях се случват пет неща: те „ще се препънат и ще паднат, и ще се разбият, и ще бъдат уловени в примка, и ще бъдат хванати“. Те се препъват, защото са отхвърлили вестта на късния дъжд.

Защото със заекващи устни и с друг език ще говори на този народ. На когото рече: Ето покоят, с който можете да успокоите уморения; и ето освежаването; но те не искаха да чуят. Затова словото Господне стана за тях: заповед върху заповед, заповед върху заповед; правило върху правило, правило върху правило; тук малко и там малко; за да отидат и да паднат назад, и да бъдат съкрушени, и уловени в примка, и пленени. Исаия 28:11–13.

Във времето на запечатването в осма глава Исаия описва падането на нечестивите, прообразно представени чрез Ахаз, и той посочва същата група в тринадесети стих на двадесет и осма глава. Причината те да „паднат“ е, че отхвърлят вестта на късния дъжд, която за тях беше „правило върху правило“ и беше представена от онези, които са изобразени като имащи заекващи устни. Придирчивите юдеи на Петдесетница обвиниха учениците в пиянство, защото не можеха да разберат вестта. В техните умове тя беше представяна от заекващи устни.

В третия стих на седма глава Исаия е пророческата алфа за своя син Сириясув, който от своя страна е омега по отношение на баща си, но също и алфа по отношение на своя брат. Като представители на Алфа и Омега те стоят там, където двете златни тръби от небесното светилище образуват водоем, тъкмо при пътя на стария път на Еремия в полето, където лъчът бива променян от петна в чиста белота, когато Вестителят на Завета очисти синовете на Левий, както и Исаия и Сириясув. Щом се озовава там, той представя на нечестивия и безумен цар Ахаз вестта за стария път на Мойсей от Левит двадесет и шеста глава за „седемте времена“, която установява в същия стих, че „глава“ е цар, или царството на царя, или столичният град на едно царство.

Този ключ отваря светлината на Божието Слово, така че Украинската война, започнала през 2014 година, да може да бъде видяна като предмет на библейското пророчество, представен като протичащ по време на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди и в историята на последните трима президенти на Съединените щати. Вестта на късния дъжд е представена от Исаия в десета и единадесета глава и описва вътрешната и външната история на последните шест стиха от Даниил единадесета глава. Първият стих, стих четиридесети, е илюстриран от Исаия в шеста до девета глава, а след това в десета и единадесета глава са изложени вътрешната и външната история на вестта, която бе разпечатана през 1989 година. Всеки основен елемент на вестта на късния дъжд е представен във видението.

Последните стихове на десета глава посочват същата пророческа история, която представят и последните стихове на единадесета глава. Десета глава е външното, а единадесета — вътрешното. В книгата Откровение седемте църкви са вътрешното, а печатите — външното.

В заключителните стихове на десета глава папската власт размахва ръка срещу Ерусалим в успореден пасаж на папската власт, която достига своя край, и няма кой да ѝ помогне, в четиридесет и пети стих на Даниил единадесета глава.

Още в Ноб ще остане той през оня ден; ще размахва ръката си против хълма на дъщерята Сионова, против възвишението на Йерусалим. Ето, Господ, Йехова на Силите, ще отсече клоните със страшна сила; и високите на ръст ще бъдат отсечени, и надменните ще бъдат смирени. И ще изсече гъсталаците на гората с желязо, и Ливан ще падне от могъщия. Исаия 10:32–34.

Краят на десета глава е завършекът на човешкото изпитателно време, и именно там завършва и краят на Данаил единадесета глава.

И ще постави шатри на своя царски стан между моретата при славната свята планина; но ще стигне до своя край, и никой няма да му помогне. И в онова време ще се издигне Михаил, великият княз, който стои за чадата на твой народ; и ще настане време на скръб, каквото никога не е имало, откакто съществува народ, дори до онова време; и в онова време твой народ ще бъде избавен — всеки, който се намери записан в книгата. Даниил 11:45; 12:1.

Десета глава започва в първи стих с „неправедния указ“, който сестра Уайт определя като неделния закон.

Горко на онези, които постановяват неправедни постановления и които пишат угнетение, което са предписали. Исаия 10:1.

Десета глава започва при неделния закон, който съответства на четиридесет и първи стих от единадесета глава на Данаил, и завършва с паралел на изправянето на Михаил в историята на четиридесет и пети стих от Данаил 11.

„Издигната е идолска събота, както златният образ беше издигнат в полето Дура. И както Навуходоносор, царят на Вавилон, издаде указ, че всички, които не се поклонят и не почетат този образ, трябва да бъдат убити, така ще бъде направено и прогласяване, че всички, които не отдадат почит на неделната институция, ще бъдат наказани със затвор и смърт. Така съботата на Господа се потъпква. Но Господ е заявил: „Горко на ония, които постановяват неправедни постановления и на писарите, които пишат угнетение, което са предписали“ [Исаия 10:1]. [Цитирани са Софония 1:14–18; 2:1–3.]“ Manuscript Releases, том 14, 91.

В „голямото земетресение“ на Откровение единадесета глава, което в тринадесети стих представя неделния закон, има три символа на исляма, свързани със „земетресението“, което разтърсва земния звяр от Откровение тринадесета глава, когато той проговорва като змей. В Исаия, десета глава, неделният закон е представен като „неправеден указ“, над който е произнесено „горко“. В „голямото земетресение“ на Откровение единадесета глава, от тринадесети до осемнадесети стих, ислямът на третото горко е отъждествен с четири символа на исляма и с удара, който той нанася срещу Съединените щати при неделния

закон; „И на същия час стана голям трус“, и „второто горко премина; и ето, третото горко иде скоро. И седмият ангел затръби“ „и народите се разгневиха.“

Десета глава представя папската власт от стих четиридесет и първи в Даниил единадесета до стих четиридесет и пети, когато папството стига до своя край. Стих четиридесети не е част от повествованието в десета глава, защото Исаия изобразява „скритата история“ на стих четиридесети, когато вестта за късния дъжд е представена на отстъпила църква, представена чрез Ахаз. Заключение на единадесета глава показва избавлението от папската власт в същата история.

И Господ съвсем ще изсуши залива на Египетското море; и със силния Си вятър ще замахне с ръката Си над реката, и ще я порази в седем потока, и ще направи така, че човечите да преминават обути. И ще има друм за остатъка от Неговия народ, който ще остане от Асирия, както беше за Израил в деня, когато излезе от Египетската земя. Исаия 11:15, 16.

Десета глава на Исаия е външното, а единадесета глава е вътрешното на същата история. Външното и вътрешното изобилстват като паралели в Божието Слово и тези две успоредни глави представят предупреждението на третия ангел, както е представено от Исаия. Предупреждението на третия ангел е било обобщавано по много начини чрез вдъхновение, но едно много полезно разграничаване на предупреждението на третия ангел е, че то представя събитията, свързани с приключването на благодатното време, и също така подчертава нуждата от лична подготовка. Исаия 10 са събитията, а глава 11 — подготовката.

„Събитията, свързани с приключването на благодатното време и делото на подготовка за време на скръб, са ясно представени. Но множествата нямат по-голямо разбиране за тези важни истини, отколкото ако никога не бяха им били открити. Сатана бди, за да отнеме всяко впечатление, което би ги направило мъдри за спасение, и времето на скръб ще ги завари неподготвени.

„Когато Бог изпраща на хората предупреждения, тъй важни, че са представени като прогласявани от свети ангели, летящи посред небето, Той изисква от всеки човек, надарен с разумни способности, да внимава на вестта. Страшните съдби, произнесени срещу поклонението на звяра и на неговия образ (Откровение 14:9–11), би трябвало да подтикнат всички към усърдно изучаване на пророчествата, за да узнаят що е белегът на звяра и как да избегнат приемането му. Но народните множества отвръщат ушите си от слушане на истината и се обръщат към басни. Апостол Павел заяви, отправяйки поглед към последните дни: „Ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение.“ 2 Тимотей 4:3. Това време е напълно дошло. Множествата не желаят библийската истина, защото тя се намесва в желанията на греховното, светолубиво сърце; и Сатана им доставя измамите, които обичат.“

„Но Бог ще има на земята народ, който да поддържа Библията, и само Библията, като мерило за всички учения и основа на всички реформи. Мненията на учените мъже, заключенията на науката, вероизповеданията или решенията на църковните събори, тъй многобройни и разноречиви, колкото са и църквите, които те представляват, гласът на

мнозинството — нито едно от тези, нито всички те заедно, не бива да бъдат приемани като доказателство за или против който и да е въпрос на религиозната вяра. Преди да приемем каквото и да е учение или предписание, трябва да изискваме в негова подкрепа ясно: „Тъй казва Господ.“

„Сатана непрестанно се стреми да насочи вниманието към човека вместо към Бога. Той кара хората да гледат на епископи, на пастори, на професори по богословие като на свои водачи, вместо сами да изследват Писанията, за да научат дълга си. Тогава, като владее умовете на тези водачи, той може да влияе на множествата според волята си.“ Великата борба, 594, 595.

Ще продължим това изследване в следващата статия.